

i Grunden som en ren Parodi, naar en Brand opstaar paa Landet, og Brandvæsenet møder. For det første kommer det jo sent, det har ofte meget langt til Brandstedet, og de Folk, der skal møde paa Brandstedet, er maaske i Marken, de skal først hjem og muligvis klædes om. De skal saa have spændt for og have bundet det lille Anker, som de skal bruge til at hente Vand i, paa Vognen. Endelig kommer de til Brandstedet. Der kommer en Sprøjte, undertiden i nogenlunde eller helt god Stand, i andre Tilfælde i daarlig Stand. Nu skal man til at sprøjte paa Ilden. Det vilde jo være en let Sag, naar man har en god Sprøjte, hvis man navde noget Vand at sprøjte med, men efter min Erfaring — og jeg har overværet Snese af Ildebrande paa Landet — er det kun i ganske faa Tilfælde, man har Vand i tilstrækkelig Mængde i en saadan Nærhed af Brandstedet, at det overhovedet kan gøre nogen Gavn. Saa kommer altsaa de nævnte Vogne med et lille Anker, der ikke er større end et almindeligt Ølanker, og de kører somme Tider en halv eller en hel Fjerdingsvej for at hente Vand. De skal have det tappet i, og endelig kommer de op til Sprøjten med det. De hælder saadan et lille Anker Vand i Sprøjten, og der sættes en halv Sens Mand til at pumpe, men et Par Minutter efter eller saa er der ikke mere Vand, og saa kan de vente et Kvarters Tid eller lignende, til den næste Vogn kommer. Det er efter min Mening rent parodisk. Nu ser jeg vel, at der i Lovforslagets § 32 findes en Bestemmelse om, at der skal eller kan anlægges Vandsteder og Brønde, og at Sogneraadet kan skaffe sig Adgang eller Ret til at tage Vand i forskellige Brønde eller ved forskellige Vandsteder. Ja, det var alt sammen meget godt, hvis der var noget Vand, som i det hele taget kunde bruges, de paagældende Steder, men i de allerfleste Tilfælde er der i Virkeligheden ikke Vand paa Stedet. Brøndene er mange Gange saa dybe, at det tager en uforholdsmæssig lang Tid at faa Vandet op af dem. Og hvis man tænker paa at faa en Sprøjte, der kan suge Vandet op, er det jo stærkt begrænset, i hvor stor Dybde en selv nok saa god Sprøjte kan suge Vandet op. I intet Tilfælde vil den kunne suge Vand op mere end 26—28 Fod, og i mange Egne af Landet er der 50—60 eller maaske endnu flere Fod til Vandlag. Paa saadanne Steder vil man ikke kunne bruge disse Sugeredskeer, fordi de ikke kan suge saa dybt. Det vil derfor være uhyre vanskeligt at faa skaffet det tilstrækkelige Vand. Det kan jo lidet hjælpe, at man gaar hen og graver et Hul i en eller anden Mark

og tænker sig, at det skal løbe fuldt af Vand. Naar Jorden ikke er vandførende, ja, saa vil der maaske nok være lidt Vand deri om Vinteren, men om Sommeren vil Hullet være tørt, og de fleste Brande finder Sted om Sommeren. Jeg tillægger derfor dette mindre Betydning, men selvfølgelig kan man ikke helt sige, at vi skal intet Brandvæsen have. Jeg er enig med den højtærede Justitsminister og Lovforslaget i, at man skal have saavel Brandmandskab som Brandredskaber i saa vid Udstrækning, som man finder det foreneligt med de stedlige Forhold og tillige foreneligt med Bekostningen. Man kan jo paabyde Bekostninger, som bliver ret følelige for saavel Kommuner som private, og hvis Bekostningen ikke kan medføre den tilstrækkelige Nytte, f. Eks. fordi der mangler Vand, forekommer det mig, man skal spare den. Den ærede foregaende Taler mente, at der vistnok var en Sprøjte i brugelig Stand i hvert Sogn. Der er ganske sikkert mange Sogne, navnlig i det vestlige Jylland, hvor der ingen Sprøjte findes; paa Øerne er der vel nok een i saa at sige alle Sogne, men jeg tror, at mange Sogne i Vestjylland vilde blive meget kede af det, hvis de skulde til at anskaffe en brugelig Sprøjte, for de vilde kunne gøre gældende, af Afstandene er saa store, at man ingen Nytte vilde have af den, for i de fleste Tilfælde kommer de først med Sprøjten, naar Ilden er slukket, og de har heller ikke Vand til den. I saadanne Tilfælde er jeg tilbøjelig til at mene, at det skal overlades til Kommunen at afgøre, hvorvidt det er opportunt at skaffe en Sprøjte; naar man ikke har nogen Anvendelse for den eller Vand at komme i den, hjælper det jo ikke at anskaffe den.

Der tales i en Paragraf om, at man kan faa Assistance fra andre Kommuners Brandvæsen, Købstæders eller Landkommuners, navnlig hvor de har Motorsprøjte. Det var maaske en Udvej. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde være i høj Grad betimeligt, om der blev truffet saadanne Overenskomster; jeg tænker her nærmest paa mindelige Overenskomster — efter Lovforslaget skal en saadan Assistance være pligtig mod Godtgørelse, og de skal komme. Der findes vistnok enkelte Steder Overenskomster om Hjælp fra Nabokommuner; det er mig i hvert Fald bekendt, at der findes en saadan Overenskomst imellem Københavns og Frederiksberg Kommuner. Men naar der saa bliver Tale om Godtgørelsen, kommer vi ind paa et Punkt, som jeg tror der vil blive megen Splid om. Der staar i Lovforslaget, at naar et saadant Sprøjtemateriel bliver